ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه همشهری ۲
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۷ | اذان مغرب ۱۹/۴۸ | نیمه شب شرعی ۰۰/۲۴ | اذان صبح فردا ۵/۱۸ | طلوع آفتاب فردا ۶/۴۴

سخن روز

رسول اکرم (ص):
درهای آسمان در اولین شب ماه رمضان گشوده می‌شود و تا آخرین شب آن بسته نخواهد شد.
بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۴.

همیشه تصورم این است که با آخرین کار قرار است قضاوت شوم

فریده سپاه منصور: همه نقش‌ها می‌توانند ایده‌آل باشند اما مهم این است که بازیگر آنها را به چه شکلی بازی کند. همیشه فکر می‌کنم هرکاری که انجام می‌دهم آخرین کارم است و تصور می‌کنم این کار قرار است از من به یادگار بماند و آیندگان با دیدن این فیلم من را قضاوت می‌کنند. اصلاً فکر نمی‌کنم در سابقه کاری‌ام چه کارهایی وجود دارد تصورم این است که با آخرین کار قرار است قضاوت شوم. نمی‌توانم در مقابل مخاطبان بی‌تفاوت باشم به همین دلیل هم برای نقش‌هایم وقت زیادی می‌گذارم.

بخشی از گفت و گوی این بازیگر سینما و تئاتر و تلویزیون در موزه سینمای ایران به مناسبت زادروز او.

زنگ خطر برای سینمارداری

نگاره
کیان رادپویان

حافظ طبیعت باشیم

سایه روشن

محدثه واعظی‌پور
روزنامه‌نگار

زنگ خطر برای صنعت سینمارداری ایران مدت‌هاست به صدا درآمده است. شیوع ویروس کرونا و تعطیلی طولانی مدت سالن‌های سینما، بحران‌های اجتماعی ناشی از همه‌گیری کرونا در دو سال گذشته و اتفاقاتی که جامعه در این مدت با آن دست و پنجه نرم کرده، یک وضعیت ویژه برای ادامه حیات هنرهای مختلف، از جمله سینما و تئاتر به وجود آورده است. گروهی گمان می‌کردند خاتمه دادن به محدودیت‌ها و بازکردن سالن‌های سینما می‌تواند رونقی به فروش فیلم‌ها بدهد. اما بدون در نظر گرفتن همه جوانب و بی‌توجهی به مسائلی که بخشی از ایرانیان (مخاطبان سینما) با آن دست و پنجه نرم کرده‌اند، تصویری درست از وضعیت اکران فیلم‌ها به دست نمی‌دهد. اکران نوروز ۱۴۰۱، با همه امیدواری‌ها آغاز شد، اما در عمل آنچه اتفاق افتاد ناامیدکننده بود. مجموع آمار فروش فیلم‌های اکران نوروزی بر اساس اطلاعاتی که در سامانه مدیریت فروش و اکران سینما (سمفا) تا ساعت پایانی روز ۱۳ فروردین درج شده، ۳۳ میلیارد و ۴۱۰ میلیون تومان با ۸۷۳ هزار و ۲۵۷ نفر تماشاگر است. این یعنی شکست بزرگ اکران در بهترین فصل سال.

برای تحلیل وضعیت موجود تنها نباید به دو سال اخیر محدود شد، همان طور که نمی‌شود و نباید تنها سیاست‌های جدید فرهنگی را عامل این وضع دانست. قهر مخاطبان با سینمای ایران محصول روندی طولانی است که به مرور و به وضوح نتایجش را می‌توان مشاهده کرد. سینمای ایران، با همه حمایت‌ها، بودجه‌های هنگفت، شعارها، تبلیغات و حتی تلاش بخش خصوصی برای ساخت فیلم جذاب و پرفروش، نسبت اندکی با خواست و سلیقه مردم دارد. آنهایی که فیلم‌های سی و نهمین و چهلمین جشنواره فیلم فجر را دیده بودند، همان زمان هشدار دادند که این ویترین، نوید جذب مخاطب و سینمای پررونق نمی‌دهد. کدامیک از این تولیدات (فارغ از کیفیت) می‌توانند خانواده‌های ایرانی را ترغیب کنند به تماشای آنها در سالن سینما بروند؟

مشکل بزرگ سینمای ایران این است که برای حل بحران‌های عمیق و ریشه‌ای‌اش، دستورالعمل‌های مقطعی صادر می‌شود. احیای فیلمفارسی، ساخت کمدی‌های سطح پایین و مبتذل، اختصاص همه بودجه، حمایت و توجه به سینمای دولتی و مبتنی بر اصول و خط کشی‌های مورد تأیید نمی‌تواند به تولد سینمایی زنده و باطراوت منجر شود. مخاطبان این سینما، مدت‌هاست رسانه‌های دیگری را برای سرگرمی انتخاب کرده‌اند. تولیدات این رسانه‌ها لزوماً باکیفیت‌تر از فیلم‌های سینمای ایران نیست، اما به خواسته و سلیقه یا تصور بخش قابل توجهی از جامعه نزدیک‌تر است. اکران نوروز ۱۴۰۱ می‌توانست یک شروع خوب برای سینمای ایران باشد، اما در روزهایی که اغلب ایرانیان با مشکلات معیشتی و گرانی انواع کالاها و خدمات روبه‌رو هستند، عملاً سینما رفتن به یک تفریح خارج از اولویت تبدیل می‌شود. تفریحی که برای اقشار خاص، نه عادت که انتخاب است و برای بخش دیگری از جامعه، ضروری نیست. در حالی که در دهه هشتاد کمبود سالن سینما، عاملی برای فروش ضعیف بعضی فیلم‌ها عنوان می‌شد، این روزها تعداد سینماهای ایران (سینماهای مجهز و زیبا) کم نیست. اغلب شهروندان در شهرهای بزرگ به سالن‌های مطلوب دسترسی دارند اما تمایلی برای فیلم دیدن در سینما وجود ندارد. شاید برای حل بحران «قهر مخاطب» نخست باید به پاسخ واقعی این پرسش رسید: چرا مردم علاقه‌ای به دیدن فیلم در سالن سینما ندارند؟ و سپس، عوامل مؤثر و مهم دیگر را بررسی و تحلیل کرد.

بحران در فضای مجازی

بودها و نمودها

علیرضا نراقی
منتقد

شبکه‌های اجتماعی فضای مناسبی برای درک تضاد میان بود و نمود هستند. ما خود را در فضای مجازی بازنمایی می‌کنیم، در حقیقت دست به بازآفرینی ارادی خود می‌زنیم که اغلب با میزان کم یا زیادی از تغییر و حتی دروغ همراه است. بازنمایی خود یعنی جایگزین کردن نمود به جای بود. یعنی به نمایش گذاشتن بودن و هر نمایشی نوعی از وانمود است. بود، واقعیت زندگی هر روزه ما است و نمود نمایشی ساختگی از این واقعیت است.

پیش از شبکه‌های اجتماعی که جایگاه بازنمایی ما در غیاب خودمان است، جامعه تنها جایگاه نمود و بازآفرینی انسان بود. گی دوبور در کتاب «جامعه نمایش» نشان می‌دهد که چگونه نمایش در جامعه با سازوبرگ‌های ایدئولوژیک و برساخته‌های فرهنگی، جایگزین واقعیت می‌شود. حال با انحصار زندگی ما در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی، این نمایش به نهایت خود رسیده است و زیستن در این شکاف بحران‌زا تبدیل به حالت اصلی انسان شده است. این باعث ازخودبیگانگی و دور شدن از خود حقیقی است.

اما آیا این صورتبندی از بحران از خودبیگانگی، به معنای دور ریختن امکان‌های متعدد و سودمند فضای مجازی و این عصر جدیدی است که انسان برای زیست خود ایجاد کرده است؟ قطعاً جواب منفی است. فضای مجازی برآیند دو نیروی مهم خلاقیت و علم است و می‌تواند در حل بسیاری از بحران‌های حال حاضر زمین - از جمله بحران‌های زیست‌محیطی- سودمند باشد.

اما استفاده از این فرصت و دوری از آن از خودبیگانگی، نیاز به آموزش دارد و هر آموزشی هم در ابتدا نیاز به زمینه‌های پژوهشی مختلف واقع‌گرا و غیر هدایت شده دارد تا واقعیت خود آشکار شود و روش‌های آموزشی درست به دست آید. بدون آموزش به روز استفاده صحیح و امن از شبکه‌های اجتماعی، هر گونه طرح ساماندهی به دسترسی شهروندان به فضای مجازی، ناکارآمد و بی‌فایده خواهد بود. آموزش است که بلوغ می‌آفریند و بلوغ یعنی

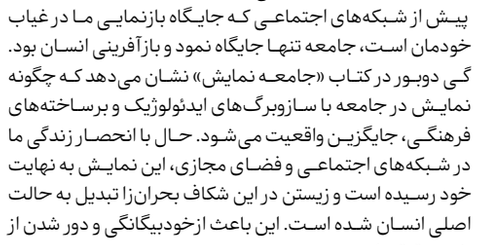

توانمندی و امنیت.

آموزش مهم‌تر از خانواده، مدارس، سخنرانی و روش‌های کسل‌کننده آگاهی‌بخشی مرسوم در کشور ما، نیاز به هماهنگی با جاذبه‌های خود فضای مجازی و عصر انفجار اطلاعات دارد. سلیقه‌دار بودن و رویکرد نوین در اینجا نقش اساسی دارد. برای نمونه سریال «ذهن پویا» که توسط کمپانی اتومیک اینترتینمنت تولید شده و ساخته آدام تکس دیویس است، موضوعات مختلفی از جمله بهداشت، خلاقیت، نجوم، جهان زیر دریا، شکاف نسلی و خیلی از موضوعات علمی و اجتماعی دیگر را دربرمی‌گیرد و به طور جزئی و در ساختاری فشرده و جذاب به این موضوعات می‌پردازد. مخاطب هدف این سریال، نوجوانان هستند به همین علت ساختار و لحن آن با ریتم زندگی، سلیقه و ادبیات این نسل همگام است. البته این سریال برای همه سنین مفید و حاوی نکاتی تازه و آموزنده است. اولین قسمت این سریال با موضوع فضای مجازی و همین شکاف بحران‌زای آن با واقعیت آغاز می‌شود و تلاش می‌کند با نگرش علمی، مخاطرات این فضا و روش‌های استفاده درست و غیراعتیادی از آن را آموزش دهد. «ذهن پویا» در پلتفرم‌های نمایش خانگی در دسترس است و می‌تواند برنامه بسیار مفید و متحول‌کننده‌ای باشد.

طراوت‌های موسیقی با «می‌تراود مهتاب»

پیشنهاد

رضا مهدوی
موسیقی پژوه و نوازنده سنتور

آهنگ ترانه «می‌تراود مهتاب» حدود سال‌های ۱۳۷۸ ساخته شده و متأثر از فضای فکری و هنری کیوان ساکت است که هنرمندی پُرکار در اجراهای صحنه‌ای با گروه‌های متعدد و گروه خود بود که رَهوار به سوی آینده هنری بهتر در فن موسیقا کوشا و پُرتلاش ادامه می‌داد. آلبوم «می‌تراود مهتاب» پس از ۱۴سال، شروع همکاری دوباره آهنگساز با سالار عقیلی پس از اولین همکاری است که در مجموعه ده‌تایی با عنوان «نغمه‌های جاویدان» که گاه از رادیو شنیده می‌شود است. سالار عقیلی خواننده‌ای پرتوان و خوش‌ذوق با صدای منحصربه‌فرد است که در این آلبوم در آهنگ ترانه‌ها و آوازخوانی‌ها و جواب آوازهای تکنوازان تار و سه‌تار خوش می‌درخشد. توجه دقیق کیوان ساکت در مقام ملودی‌ساز و نوازندگی معطوف به رنگ‌آمیزی صوتی برگرفته از دوران مختلف است (ملودی‌ها در این مجموعه گاه متأثر از استاد حسین علیزاده است)، شنونده رهنمون به دنیای انتزاع و خیال می‌شود تا خود بتواند مسیر و شاهراه لذت شنوایی از تک‌تک آثار را از آلبوم بیرون بکشد...

شیارهای (تراک‌ها) مجموعه می‌تراود مهتاب شامل این قطعات است: «گلشن آرزو» در مایه افشار با شعری از اسماعیل اکبری مهر، «ساز و آواز افشار» با شعرعطار، «چهار مضراب» گروه‌نوازی بیات ترک، «تکنوازی سه‌تار» در مایه نوا. آهنگ ترانه «بیا تا عاشقی» با شعر مولانا، «چهار مضراب» گروهی نوا، «تکنوازی تار» درمایه شور، «انگار شراب» شور دشتی با شعر حافظ، «تکنوازی» سه‌تار مایه بیات ترک فرود به شور و درآخر آهنگ ترانه «می‌تراود مهتاب» در شور دشتی با شعری از نیما یوشیج.

نوازندگان معتبری خوش‌نوا نواخته‌اند و حال و هوای مناسبی در این مجموعه ایجاد کرده‌اند. حسن ناهید (نی)، سینا جهان‌آبادی (کمانچه و آلتو)، نوید دهقان (کمانچه و آلتو)، نسیم اربابی (کمانچه)، نوید افقه (تنبک)، فردین لاهورپور(نی)، کریم قربانی (ویلنسل)، علیرضا خورشید فر(کنترباس)، کیارش ساکت (تارباس)، مازیار حیدری (پیانو)، شاهین یوسف‌زمانی (ویلنسل)، پاشا یثربی (ویلنسل)، رضا مهینی (دف)، حمید پورافضل (تار سوپرانو)، سیاوش پورفضلی (تار)، آرش فرهنگ‌فر (تنبک) و کوشان یغمایی (تنبک).

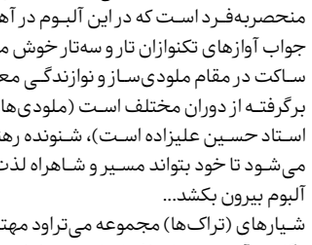

■ **می‌تراود مهتاب**
■ **آهنگساز: کیوان ساکت**
■ **خواننده: سالار عقیلی**
■ **ناشر: حوزه هنری**
■ **سال: ۱۳۹۱**

هنرمندان در فضای مجازی

با پایان تعطیلات شاهد دمیده شدن روح تازه‌ای به پیکر فرهنگ‌مان هستیم، هرچند که در ایام نوروز هم همچنان اهالی هنر دست از کار نکشیده بودند. با این حال نمی‌توان منکر شد که جدیت بیشتری در بخش‌های مختلف این عرصه شکل گرفته، از جمله تئاترهایی که برای اجرای آنها برنامه‌ریزی شده، کتاب‌هایی که روانه کتابفروشی‌ها می‌شوند و فیلم‌هایی که نوبت اکران می‌گیرند.

■ **چهره‌ها**

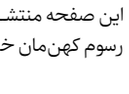

محمدرضا شفیعی کدکنی روز گذشته شعری از آخرین مجموعه چاپی خود، «طفلی به نام شادی» منتشر کرده، البته خود کدکنی این صفحه را مدیریت نمی‌کند بلکه تحت نظارت و منتسب به وی محسوب می‌شود. شعر مذکور آراسته به تصویری از این استاد ادبیات است که دوازدهمین روز فروردین ماه جاری ثبت شده، در بخشی از این شعر آمده:«منم آن مسافر ره/ که به ایستگاه فردا /همه عمر، حمل کردم/ به هزارگون مشقت/ چمدان خالی‌ام را» دو روز قبل هم مطلبی به نقل از او درباره روز «سیزده به در» در این صفحه منتشر شده بود که مطالعه آن نیز برای علاقه‌مندان اطلاع از چرایی شکل‌گیری آیین‌ها و رسوم کهن‌مان خالی از لطف نیست.

نوید محمودی، کارگردان و نویسنده افغانستانی بخشی از خندوانه زمستان ۱۴۰۰ را با مخاطبان به اشتراک گذاشته و نوشته:«تمام دارایی مهاجر از تمام جهان یک چمدان بیشتر نیست. با غمش مهربانِ مهربان باشیم.» و در پایان هم نوشته‌اش را با هشتگ کابل-پلاک-۱۰ منتشر کرده است.

سهراب پاکزاد، خواننده هم با انتشار فیلم بخشی از کار تازه‌اش درباره یک سال کاری گذشته خود نوشته که در بخشی از آن می‌خوانید:«شک نکنید که زندگی یک هدیه است، هر روز از نفس کشیدنتون لذت ببرید و تمام لحظه‌هاتون رو به آغوش بکشید.»

علی قمصری، نوازنده و آهنگساز بخشی از تارنوازی خود را منتشر کرده و متنی هم ضمیمه آن کرده است؛ در بخشی از آن آمده:«در این ضبط هرکسی در هر جایگاهی خود را مفید می‌دید، همان‌جا قرار می‌گرفت و هیچ تلاش اضافی برای قدرت‌نمایی وجود نداشت، این یعنی کار گروه لذتبخش.» عنوان این قطعه «تار ایرانی ۷۷» ذکر شده روایتگر بخشی از موسیقی قشقایی است و افزون بر قمصری، خواننده و نوازندگان دیگری هم در آن حضور دارند.

■ **تازه های نشر**

انتشارات سوره مهر کتابی با عنوان «بیست و هشت اشتباه نویسندگان» را در اختیار علاقه‌مندان گذاشته، این کتاب نوشته
«جودی دلتون» است که با ترجمه محسن سلیمانی در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفته است. این کتاب را می‌توان برای آموزش نویسندگی و مفاهیم پایه آن مناسب دانست. جودی دلتون نویسنده کتاب، مخاطب خود را کسی فرض کرده که یا تجربه نوشتن ندارد یا هنوز می‌توان او را کاملاً آماتور دانست. بیست و هشت توصیه‌ای که در این کتاب مطرح می‌شوند بخش‌های مختلف فرایند نویسندگی را پوشش داده‌اند.

■ **دوره‌های آموزشی مؤسسه بهاران برای علاقه‌مندان**

در این بین برگزاری دوره‌های آموزشی با رونق بیشتری در مقایسه با روزهای پایانی سال و ایام نوروزی روبه‌رو شده‌اند؛ در همین رابطه مؤسسه تخصصی ادبیات و مطالعات بینارشته‌ای بهاران دست به برپایی دوره‌های آموزشی مختلفی برای علاقه‌مندان زده است. آموزش زبان و خط پهلوی به تدریس راضیه موسوی، دکترای فرهنگ و زبان‌های باستانی ایران برگزار می‌شود. شروع این دوره از نیمه دوم فروردین و زمان برپایی آن دو هفته ذکر شده، این کلاس حضوری با سرفصل‌های «آموزش الفبای پهلوی»، «متن خوانی»، «آشنایی با دستور زبان پهلوی» و «معرفی واژه‌نامه‌ها و شیوه کار با آنها» میزبان علاقه‌مندان خواهند بود. این مؤسسه برای علاقه‌مندان شرکت در دوره‌های آنلاین هم دوره آموزشی داستان کوتاه را به تدریس «سلمان باهنر» در نظر گرفته که شروع آن نیز از نیمه دوم فروردین عنوان شده و در آن سرفصل‌های «آشنایی با انواع روایت»، «تمرین تکنیک‌ها و ابزارهای روایت»، «شکار ایده، پرورش ایده»، «پرورش طرح داستان کنش‌ها و منطق داستان»، «شناخت ساختار روایی» و... آموزش داده می‌شود.

دعای روز سوم
ماه مبارک رمضان

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِيهَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ وَاجْعَلْ لِي نَصِيبا مِنْ كل خَيرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

خدایا در این ماه به من تیزهوشی و بیداری عنایت فرما، و از بی خردی و اشتباه دورم ساز، و از هر خیری که در این ماه نازل می‌کنی، برایم بهره‌ای قرار ده، به حق جودت ای جودمندترین جودمندان.

روز سوم
ماه رمضان

یک دقیقه با خدا

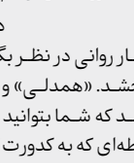

عبدالرحیم سعیدی راد
شاعر و پژوهشگر

ای خدای حکیم و مهربان!
ما آدم‌های عجول و ضعیف، به این دلیل که از حکمت تو سر در نمی‌آوریم، به هزار و یک بیراهه می‌رویم، مخصوصاً گاهی که انسان‌های ناامیدِ از رحمت و کرامت تو، سد راه می‌شوند و با عینک بد بینی همه چیز را برایمان سیاه نشان می‌دهند.
در این ایستگاه سوم ماه رمضان، از تو می‌خواهم تا حکمت درهایی را که به رویم می‌بندی، نشانم بدهی، تا نادانسته و با اصرار، آنها را باز نکنم.
می‌دانم بنده خوبی برایت نبوده‌ام ،اما این را هم می‌دانم که تو بخشنده هستی و خطا پوش. همین!

از بخشیدن خود تا دیگری/۱

همدلی کردن کلیدی برای بخشیدن

یک فنجان چای

آزاده سهرابی
روانشناس

در فرهنگ ما بخشیدن فقط یک عمل فردی نیست بلکه یک عملی است که از سوی فرهنگ و اجتماع تشویق می‌شود. از منظر روان شناسانه که بخواهیم به این پدیده نگاه کنیم سختی کار شروع می‌شود. از یک سو تشویق به بخشیدن از سوی اطرافیان یک پشتوانه قوی و انگیزه جدی در فرد ایجاد می‌کند که از دلخوری‌ها یا آسیب‌هایی که دیده بگذرد اما از سوی دیگر ممکن است همین مسأله را یک فشار روانی در نظر بگیرد و به اصطلاح به صورت «تقلبی» ببخشد. «همدلی» و توانایی درک همدلانه شاید کلیدی باشد که شما بتوانید عمیقاً ببخشید تا از زیر بار فشار یک رابطه‌ای که به کدورت کشیده و هر بار یادآوری آن شما را رنج می‌دهد بکاهید. همدلی توانایی بهره بردن از تجربیات خود برای وصل شدن به تجربه کس دیگری است که با او در یک تعامل قرار دارید. در واقع همدلی توانایی درک یک وضعیت از چشم‌انداز فردی دیگر است گویی دیدن، شنیدن، احساس کردن منحصر به فرد کس دیگری را می‌خواهید تجربه کنید. واقعیت این است که توانایی همدلی کردن در همه انسان‌ها بجز معدود کسانی که دچار اختلالات مشخصی هستند وجود دارد. در بخشی از مغز ما «نورون‌های آیینه‌ای» فعال هستند تا دقیقاً ما بتوانیم به «نظریه ذهن» برسیم. نظریه ذهن یعنی همین تعریف همدلی که در بالا خواندید. البته همدلی چیزی فراتر از فعالیت نورون‌های آیینه‌ای مغز و فعال شدن نظریه ذهن است. چون در همدلی شما باید بتوانید با تجربه آن احساسات، بازتابی مؤثر به فرد مقابل بدهید که بتواند درک کند شما با او همدل شده‌اید. در فضای آشتی کنان‌ها و بخشش‌ها اگر درک همدلانه دو سوی مقابل غایب باشد، آن بخشش پایداری نخواهد داشت.
در بخشش همان طور که پیش از این اشاره شد فرد احساسات و هیجانات خود را از آسیبی که دیده می‌بیند و در نهایت علاوه بر رها کردن آن هیجانات ناخوشایند، می‌تواند به یک شفقت با فرد مقابل برسد. شفقت یعنی آرزوی خیر برای او داشته باشد. این اتفاق جز این راه نیست که فرد بتواند به درکی همدلانه با آن فرد برسد.
در این ایام اگر از کسی دلخوری دارید؛ اگر از کسی عصبانی هستید و احساس می‌کنید عملی ناعادلانه در حق شما انجام داده، یکبار به احساسات آسیب دیده خود نگاه کنید. بعد به درون خود رجوع کنید و ببینید آیا می‌توانید کمی، شاید فقط کمی، از زاویه دید طرف مقابل به دنیا و آن موقعیت خاصی که حرفی یا رفتاری شما را دلخور کرده است بنگرید. آیا می‌توانید تصور کنید شاید او هم تحت فشار و هیجانی بوده و می‌توانید عدم میل او به چنین آسیبی را پیدا کنید؟ آیا در شما میل به خوشی آرزو کردن برای طرف مقابل ایجاد می‌شود؟ پس ببخشید! اما بدون اجبار وارد این فرایند شوید، چون شما حق دارید برای التیام به زمان نیاز داشته باشید. در این فاصله در ذهنتان مرور کنید که دنیا در کدام شکلش برای شما آسان‌تر پیش خواهد رفت؟ با این بار روی دوشتان یا با سبکی ناشی از رها کردن آن؟

عکس نوشت

یک کتاب مینیاتوری به قلم شارلوت برونته که برای مدتی طولانی از دید عموم پنهان بود، در یک حراجی به فروش گذاشته شد و ارزش تخمینی آن چیزی در حدود یک میلیون و ۲۵۰ هزار دلار برآورد شده است. کتاب مینیاتوری شارلوت برونته که کتاب قافیه‌ها (The Book of Rhymes) نام دارد، شامل ۱۰ شعر است./ایرنا